

467b

Allegro

I-kønn up-pl en-gen slo, in-gen mann de vis-ste, krå-ka læs-ste, du-va dro, ves-le pjok-ken
 kjør-de. Mår-rå ska mitt brøl-lop stå, mæ fir' å tju-ge he-ste, fem å tju-ge pre-ste.
 Som-me ri-e, som-me gå, li-ten stei-ne sti-ge på. Sul-la rul-le bå-ne.

467c

I-kød'n gjekk på vol-len o slo, i-kød'n ljå-en før-te, krå-ka les-ste, skjø-re dro o
 ves-le pu-se-kat-ten kjør-de. I-mør-go ska mitt bryl-laup stå me fir-o-tju-e
 he-sta, o tøl-v-o-tju-e pre-sta. Sum-le a-ka, sum-le gå, sto-re stei-na dei
 sti-ge på. Sul-lam, sul-lam lei-a, sul-lam, sul-lam lei-a.

467d

Recitativo

Krå-ka sat på gard-stau-re, rof-te et-ter na-va-re. Ko vil du med na-va-re?
 E vil bø-ra me ein sle-e. Ko vil du med sle-a? E vil køy-re for åt ky-ren mi-ne.
 Ko vil du med ky-ren? E vil mjøl-ke ho. Ko vil du med mjøl-ken? E vil ys-te ho.
 Ko vil du med os-te? E vil gje-va pro-ste'n, før han syng so vak-kert i kjyr-kjun.

468a

Kat-ta sat up-på ta-ke, ta-la te si-ne død-tre: Hut-te - tu før ein kal-de vind, me
fry-se so på vå-re føt-re. Me ska rei-se te Da-ne-mark, kjø-pe sko før ei hei-le mark.
Brum-bra-skøn i brum-ma, kat-ta slo på trum-ma, fi-re my-sa gjen-go i dans so
hei-le jor-de ho dun-dra.

468b

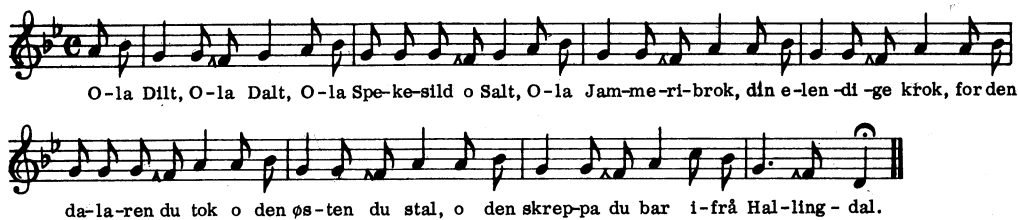
Kat-ta sitt up-på ta-ke, ta-la te si-ne død-ta: ko ska mø gje-ra i vin-ter-da-ga?
Ska mø rei-se te Dan-mark? ska mø rei-se te Dan-mark?

469 BAADN-LAATT

Brum-bra-skøn i Bum-ba, Kat-ten slær up-paa Trum-ma, o fi-rø My-sa dei
gaa i Dands, so hei-le Jo-rø ho dun-dra.

470

O-la Dilt, O-la Dalt, O-la Spe-ke-sild o Salt, O-la Jam-me-ri-brok, din e-len-di-ge krok, for den
da-la-ren du tok o den øs-ten du stal, o den skrep-pa du bar i-frå Hal-ling-dal.

471

So rug-ge me, so ro me, so rei-se me te Lo-mé, so rug-ge me, so ri-e me, so
rei-se me te Sli-re me, so rug-ge me, so ro me.

472a Andante

Så rug-ge me, så ro me, så rug-ge me så ro me, så rug-ge me, så rei-se me, så
rug-ge me, så rei-se me, så
rei-se me til Sli-re me, så rug-ge me, så ro me, så rug-ge me, så ro me, så rug-ge me, så ro me.
gå me inn på Ljo-meme og får oss li - te rjum-me, så rug-ge me, så ro me, så

472b

So rug-ge me, so ro me, so rei-se me te Lo-me, so rug-ge me, so ri-e me, so rei-se me te Sli-re, me.

473

Så rug-ger vi, så ror vi, så fi - sker vi, så drar vi, ein til far og ein til mor, ein til sy-ster,
ein til bror, to til den som fi-sken dro, ein til ves-le bå - ne.

474

Gråt in-kje, gråt in-kje grått lamb! Rett no kje-me mor di, so dil-lar du på spæ-len,
so får du mjølk i try-ta di, so får du mjølk på tun - ga di! Sul - la li - a lei - a.

475

Til by - en vil-de Fu-ri-rut (ikke mer tekst)

476

Pil-le - ril - le - ri ves-le Gut-rom-men min, i mør-go kjem' n Krans nor-i Lands-end med rom-pensin.
Rom-pen sin, rom- pen sin, svinger' n runt ves-le Gut - rom-men sin.

Fine
D.C. al Fine

477

Ro i Land du li-ten Mainn, ta-ka li-ten Gut i Fang, e veit in-kji koss me kaa-ma te Lands,
 Fug-lø - fot o Fi - skø-not, up-paa den før - vil-lan-dø Eng sprin-gø Gjen-tud' n i Flæng.
 La in-kji Gjen-tud' n løk-kø de burt, du so æ so li-ten ein Gut.

478

Ro i land, ro i land, fi-skar-mann, ko man-ge fi-sko fekk du der? Ein åt far, ein åt mor,
 ein åt sy-ste, ein åt bror, ein åt ves-le båd-ne te jol. Ein slapp, ein glapp, ein fekk eg
 in-kje fatt, o den va åt båd-ne.

479a

Det var en gam-mel Ko - ne som in - ga Bo'n had-de, hun tog sig da en Fol-ung aa
 aa tus-san lus-san Lang-skonk aa lan-ge Bein har du, aa faar du le-va læn-gi, saa
 la'n i sin Vug-ge,
 bli du lik Far din!

479b

De va ei ga-mal kje-ring so in - gen un-ge had-de, O so-ri ro-ri lank-un-ge, o
 so tok ho sé(ei)n fól-un-ge o la i si vog-ge.
 lan-ge-beint é du! O le-ve du te vå-ré, so bli du lik far din, o lig-ge burt i
 hyt-ta o drik-ke dé full, o då kjem du att so ein fil-le-tull.

a I O - la - Da - lom, i O - la - Kinn, der tap - te ho E - li bort

b I O - lav - tjød' n, i O - lav - kjinn, i O - lav tjød' n, i

c I O - le - tjød' n, i O - le - kinn, i O - le - tjød' n, i

d I O - le - kjedn, i O - le - kinn, der tap - te e burt ves - le

e I O - la - vat' n, i O - la - kinn, i O - la - vat' n, i

f I O - le - kjed' n i O - le - kinn, der dø - ra i da - lom, der
og al - der får e att gu - ten min,

LURLAAT FRA VALDRES

g I Aa - le - tjønn, i Aa - le - kinn! I Aa - le - tjønn, i

h I O - le - Kjedd' n, i O - le - Kjind, der tap - te e burt ves -

i I Aa - le - Kjød' n i Aa - le - Kjin,

j Aa ko - ke mi Gry - te du veit mi Nø, Han Far æ' bur - te, ho

k Å

RINGTØSKELAATTEN

l

a Gu-ten sinn; dei dø - ra i Da-lom, dei ring - - - de i Kinn,

b O-lav - kjinn, der mi - ste eg burt ves-le gu-ten min,

c O - le-kinn, der tap - te e burt ves-le gu-ten min,

d Gu-ten min, der tap - te e burt ves-le Gu-ten min!

e O - la-kinn, der set - te e burt ves-le gu-ten min,

f rin-ge i kinn, "Og nord i sko - gen, ja fin-ne du skruk-ka, der fin-ne du me!"
bak - um bus - ka der

g Aa - le-kinn! Det du - rar i tjønn, og det rin - gjer i kinn,

h le Gu - ten min, Gu - ten min.

i der tap - te e burt ves-le Dren-gen min.

j Mor æ' dø, Han Far æ' bur - te, ho Mor æ' dø.

k trø - ste me, o bæ - - - re me,

l

a
men al - drig fann

b
Det rin - gjer i da-lom, det du - rar i kjinn du - rar i kjinn, og

c
de rin - gje i da-lo, de dø - ra i kinn, o al -

d
Dæ du - ra i Kjeden, dæ rin-gje i Kinn,

e
dæ ring - de i da - lom, dæ dø-ra i kinn,

f
Ekko

g
Det du - rar i tjønn, og det rin-gjer i kinn; men al - dri, al -

h
Dæ ring - la i Kjedd' n, dæ løm - ja i Kjind, men al - dør saa

i
Der rin-ger i Kjedd' n, der laa - ter i Kjin, aa

k
de står no kjl væl te på stø - le hjå me; dei lig -
d'e bur - te ein uk - se, d'e bur - te ei kyr,

l

a
E - li att Gu - ten sin.

b
al - drig finn eg att gu - ten min; og al - drig, al - drig, al - drig finn eg att

c
der finn e att gu - ten min, nei al - der, al - der, al - der finn e att

d
aa al - der finn e att Gu - ten min, aa al - der finn e att

e
å al - der

f

g
dri fær du att gu - ten din, men al - dri, al - dri fær du att

h
find e att Gu - ten min,

i
in - kje faar e att Dren - gen min.

k
gje vel ni' e her nor-i ei myr. De van-ta mé mjøl, de van-ta mé alt e ska
de van-ta mé brø,
de van-ta mé salt,

l

480^v

b
gu - - - ten min.

c
gu - - - ten min, o gu - ten min.

d
Gu - - - ten min.

e
finn e att gu - - - ten min.

f

g
gu - - - ten din, den ves-le gu-ten din.

k
hal - de på.

l

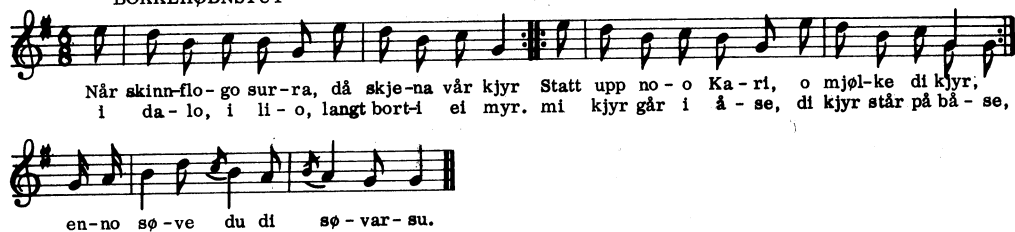
480_m

I O-le-tjed' n, i O-le-kinn, i Sme-dals-li'n bur gut' n min; han har brang-la o brø-te

fot' n sin. I O-le-tjed' n, i O-le-kinn, der lei-e me små-gu-tad' n ut o inn. De

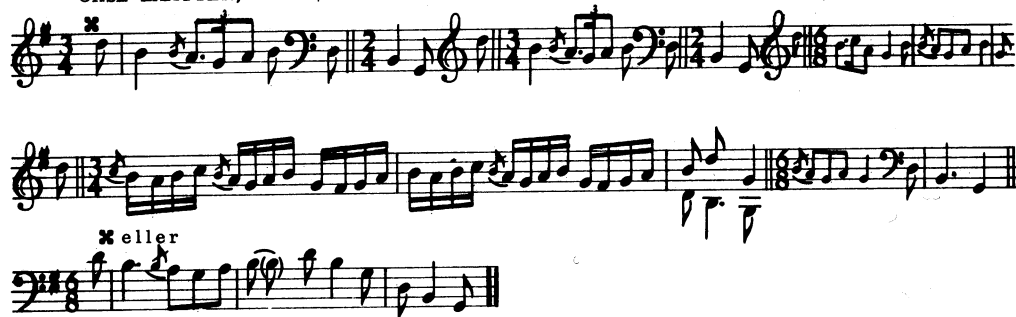
e no for ga-le me gu-té mi: han fraus for-der-va på fo-té si.

480n BOKKEHØDNSTUT

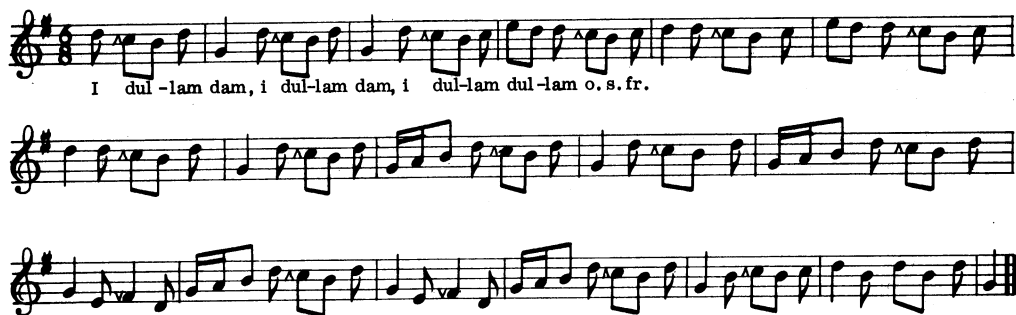
Når skinn-flo-go sur-ra, då skje-na vår kjyr Statt upp no-o Ka-ri, o mjøl-ke di kjyr,
i da-lo, i li-o, langt bort-i ei myr. mi kjyr går i å-se, di kjyr står på bå-se,
en-no sø-ve du di sø-var-su.

480o OKSE-LAATTEN, der hørtas af en Post-Karl, der saae den halv flaaede Oxe

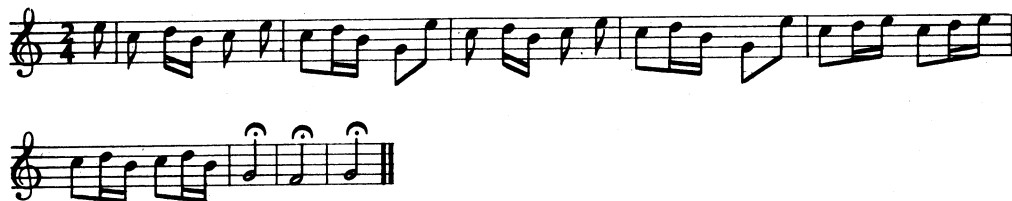
* eller

481 RØDALS-UKSIN ("rauta denne slåtten")

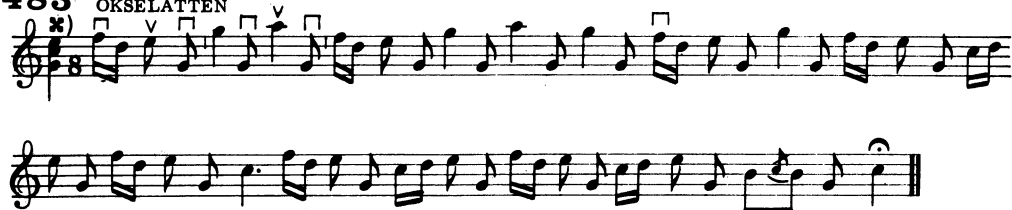

I dul-lam dam, i dul-lam dam, i dul-lam dul-lam o.s.fr.

482 UKSE-SLAATTEN FRA VANG. Rødalsuksen

483 OKSELÅTTEN

*) Disse strengene slås ved tegnet V

□ = plektrets ("sprettens") bevegelse mot brystet

v = " " " fra " "

484

Musical notation for song 484 in G major, 8/8 time. The melody is written on a single staff. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody consists of eighth and sixteenth notes, with some rests. The lyrics are written below the staff.

Å sme-den kom fram med ha-mar og tong og set-te sitt mer-ke på stu-tar-hønn. No vil-ja me fløt-ta frå my-ro me ky-ro, te Ro-li-haug me al-le u-ro-le-ge dy-ra, kom ku, kom kalv, kom ky-ra, kom al-le dei ra-re små-dy-ra: kom Fram-stor-Ma-ri, kom Lek-kju-te-Ka-ri, kom Køl-bjød'ns-Be-rit, kom Lek-kje, Smet-te, Rau-te, Skau-te, Langt-fram. Kom Kinn-fag-uk-sin, kom Hu-li-bu-sin, kom Lei-ka-ri-hød' n, kom Hu-li-brand, kom Fy-vel-mann, kom Ka-ri og Ma-ri og Kri-sti-an.

485

Musical notation for song 485 in G major, 8/8 time. The melody is written on a single staff. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody consists of eighth and sixteenth notes, with some rests. The lyrics are written below the staff.

"Bæ" sa lam-bet. "Ko sei-e du?" sa rø-ven. "Kom ska é be-ra dé te ma-ma din." "O nei, du be-re mé kje te ma-ma min; du bi-te mé i bo-gen o be-re mé på sko-gen o leg-ge mé un-de ei bjør-ke-rot, so trør du på mé me din rø-var-fot.

Leiker

Vers 2

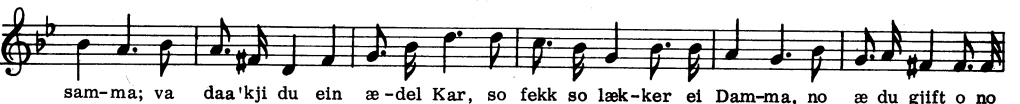
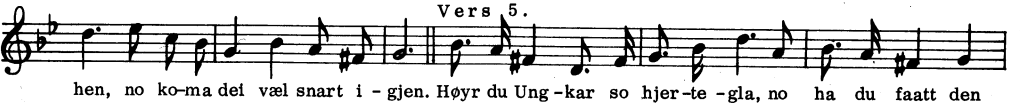
Vers 3

Vers 4. Dands

Vers 5.

HINDRALEIKEN

Hin-den o-ver Hei-de, so faa me a-ra flei-re, Fa-ger-Hin-den ha-va me, men

Hjort ha me in-gin; so gaa me hen før kor Mands Dø o spør um Hjort æ hei-me.

2. Statt upp Hjort, følg mæ me, Fa-ger-Hin-dengje e de, Han æ so strak i Ryg-ge, so

Støl-pe staar'n tryg-gø, han æ upp-røn-nin, so ei Røyr; væl va den Fe-star-møy, so han faar.

3. O væl va dei Lo-var so det-te Haa-re to-var, o væl va dæ Sy-ster, so det-te Haa-re

by-ster, o væl va dæ Fin-ga smaa, so den-ne Hat-ten se-tø paa. Tre Gøn-ge vil me

ren-nø før Hjør-ten Hin-den kjen-ner, tre Gøn-ge vil me lø-pø før Hjør-ten Hin-den

kjø-per, tre Gøn-ge vil me gaa i-kring, før Un-ge-svein faar Jom-fru-en sin. Kjeks in-kji den

yng-stø, kjeks in-kji den eld-stø, men kjeks de ei i sa-ma Ring, o la so Lei-ken gaa i-kring.

4. Dæ bra-ka i By-ø, ner Brud-men-nad'n ri-ø, o ner dei ri-ø al-lø-mest, daa

han N. N., N. N. fæst. So len-gji ha o gjen-gji, de go-ø ha o fyn-gji. Han lei-e ho-na aat

Lyk-kens Gar, gje hen-ne Sal mæ Sil-kji paa. Fint Sil-kji ska ho sli-tø, der-fer let ho se li-tø, godt

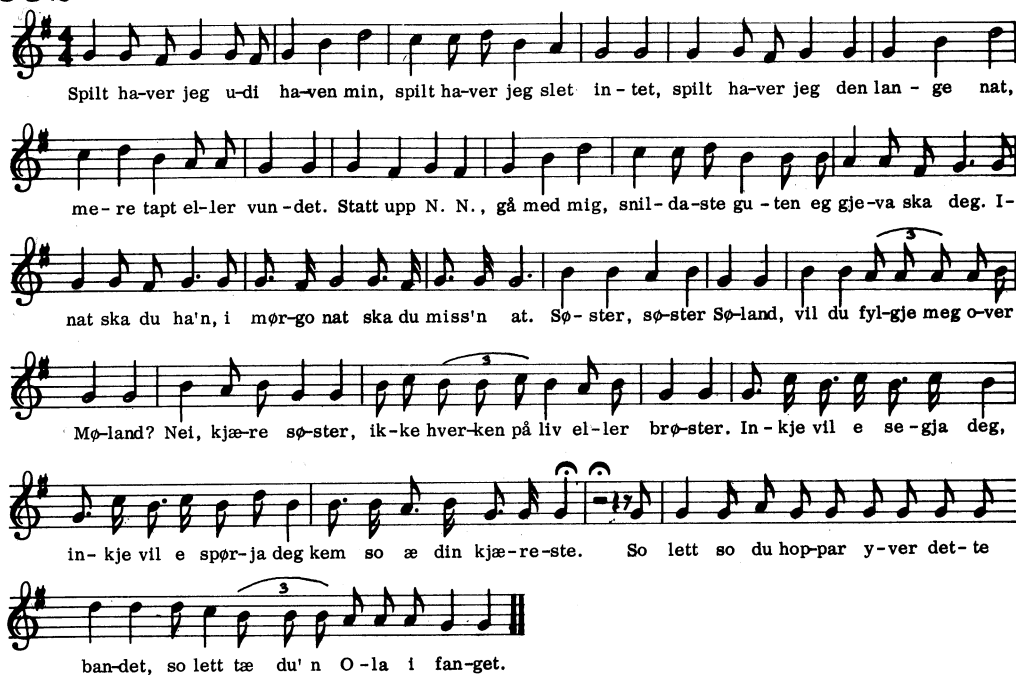
Klæ-e skul-dø o sli-tø, ti vild' o det-ta frei-stø; ko-ma kæm, so ko-ma vil,

bur-tø æ ho N. den ve-ne Møy. Kæm ha ho burt-ta-ke, han N. hen-nø Li-kje.

551¹¹

5. Mi Bru æ bur-tø ho-na, e vil et-te hen-nø gan - ga, no-ra i Ve-gjo, He - le-brand o leg - gjo,
 skul-dø e ho fin-nø in - kjì skuld'o sprin-gø. Kjæ- re Far o Mor statt upp, la me faa Løv o lei-tø.
 6. Mi Bru den ha e føn-ne, raudt Gull, dæ ha o spøn-ne, o al - le sko kjys-sø o al - le sko klap - pø.

552

Spilt ha-ver jeg u-di ha-ven min, spilt ha-ver jeg slet in - tet, spilt ha-ver jeg den lan - ge nat,
 me-re tapt el-ler vun-det. Statt upp N. N., gå med mig, snil-da-ste gu - ten eg gje-va ska deg. I -
 nat ska du ha'n, i mør-go nat ska du miss'n at. Sø-ster, sø-ster Sø-land, vil du fyl-gje meg o-ver
 Mø-land? Nei, kjæ-re sø-ster, ik-ke hver-ken på liv el-ler brø-ster. In - kje vil e se - gja deg,
 in - kje vil e spør-ja deg kem so æ din kjæ-re-ste. So lett so du hop-par y-ver det - te
 ban-det, so lett tæ du'n O-la i fan-get.

553 JOLELEIK

(En i Spa-ser-te sig en Rid-der alt paa den grøn-ne Vold, han beil-te te en Jom - fru som
 Ringen) Ja rød som en Ro - se og hvid som en Svan, hun ha -ver sig en Guld-krands paa
 va saa disk og dolk. Saa gik du dig ved Lin-den, ved Lin - den, mø-der du din Kjæ-re-ste,
 hver sin hvi-de Haand. Saa gik du dig ved Lun-den, ved Lun - den, mø-der du din Kjæ-re-ste,
 Saa gik du dig ved Stran-den, ved Stran-den, mø-der du din Kjæ-re-ste,

Nu træder den Anden ind i Kredsen

klap-per du hen-de paa Kin-den, paa Kin-den.
 kys-te du hen-de paa Mun-den, paa Mun-den.
 ta-ger du hen-de i Haan-den, i Haan-den.

Var ik-ke du min Hjer-tens Dok-ka lil-la, var

ik-ke du min Hjer-tens Dok-ka lil-la, døir no du saa daa-ner jag saa fa-rer vi Beg-ge il-la.

De Ro-ser og Per-ler de vok-se paa Tre, nu dand-ser din Kjæ-rest og du føl-jer me.

De Ro-ser og Per-ler de vok-se paa Tre, nu dand-ser din Kjæ-rest og du føl-jer me.

Dandsen

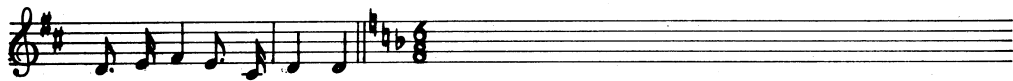
El-ske Dam-men al-le sam-men go-de Ven-ner og go-de Nat, giv saa Lyk-ken lad saa gan-ge

naar de kom-mer i Æg-te-skab. Naar de kom-mer paa Rei-sen hen saa kom-mer de vel snart i-gjen.

Hør du Ung-kar i Hjer-tet glad: Nu har du faat den sam-ma. Tar du dig ei A-dels-fru saa

fæk saa læk-ker ei Dam-ma.

(Tales:): Saa let, saa du hølpa over dette Band, saa
 kjær tæ du din Fæstemand (Fæstemø) i Favn.

Lysningen

Nu ly-ser jeg for Søn-nen min, nu lat mig paa dig see, har du be-va-ret Svend-do-men din saa
 Dot-ter Mø-do-men

maa du slet 'kje lee. Jeg ly-ser ne for dit Kne, jeg ly-ser op for din Top, svi og bræn-ne

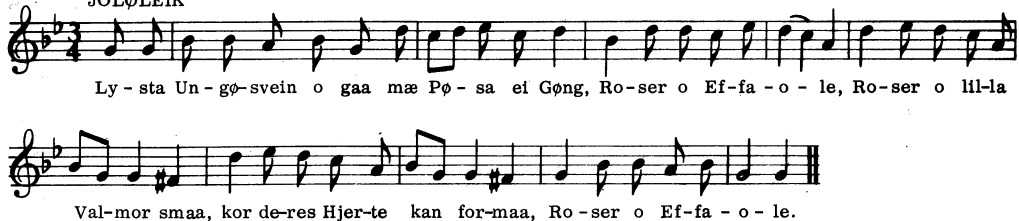
Kjor-tel rød, jeg kan det baa-de mær-ke og se du var en fuld-tro Sven (Mø).
 Kaa-be du æ no saa og saa.

554 JOLØLEIK

Skjøn Ung-svenn gaar paa Fri-ø-ri, paa Fri-ø-ri, kæm veit um han faar ja, ja, ja. Vil skjøn Jam-fru
 ha-va de, so rek-kji ho de Haan-den, aa vil ho in-kji ha-va de, so gaar du te ein
 An-den. Du gaar, du staar, du hol-dø de bra, e trur vist du faar ja, ja, ja.

555 JOLØLEIK

Ly-sta Un-gø-svein o gaa mæ Pø-sa ei Gøng, Ro-ser o Ef-fa-o-le, Ro-ser o lil-la
 Val-mor smaa, kor de-res Hjer-te kan for-maa, Ro-ser o Ef-fa-o-le.

556 GRYTELEIK, ein Joleleik. Dæ syngis taa tvo, ein i Grytun o ein i Leike

Mann i Grytun:

Mann i Leike:

Ko fe-la Bru-en den brei-e? Bru-en lig-gø brø-sti o-ver Hei-de; her fe-la Nag-la aa
 Støl-pa aa al-lø go-ø Rei-e. Ko-stan Mann æ du? E æ Kon-gens Fi-ske-mann; i Fjor for e
 her-fram, mæ vor Hauk o mæ vor Hund for e gjø-no Ro-sen-lund. Ti tll ty-te, Fre ska du
 niø-tø, den sid-ste Fugl i Fløk-ke æ ska kom-ma i mi Gry-te. Læt up, læt up, Ber-ga-le,
 la me her i-gjø-no slæp-pø!

557

RO UNGE BRU, ein Joleleik

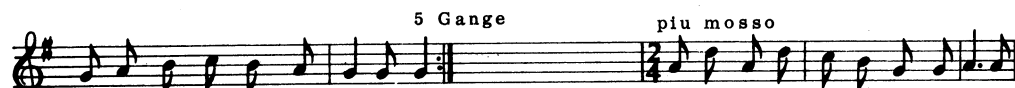
(Brura)

Ki ror du so mi on-ge Bru? Ki ska e 'kji ro mæ Gra-sø gror i Sum-mar-øn? Dæ ha e no høyr, dæ

ha e no spurt, din Far^{*} han æ no dau. D'æ li-kø gødt kæm so le-ve ell døy, ner

e o min Fæ-stø-mann le-va væl. (Brura fæll i Ovet) Vak up, vak up on-ge Bru, no æ din

Far^{*} i Li ve.

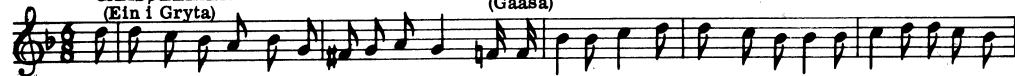
^{*}Far, Mor, Bror, Syste, Fæstømann

558

GAASØLEIKEN

(Ein i Gryta)

(Gaasa)

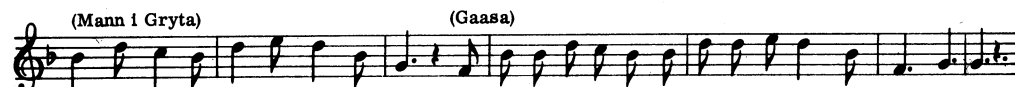
Kor ha du no vø-re so len-gi mi Gaas? E ha vø-re ut mæ Stren-do o vas-ka me o mī-ne, min

Svein sø-tø. Ki vas-ka du kje me mi Gaas? Du va kje mæ ut i den Leik, min Svein sø-tø.

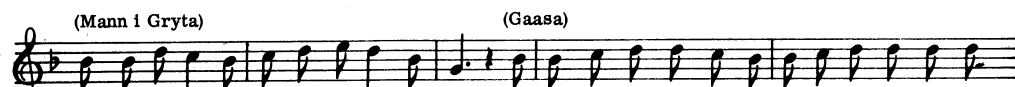
Fa-ger Fløk-ken ha du mæ de mi Gaas. Den ha e sjøl baa-de født o klædt, min Svein sø-tø.

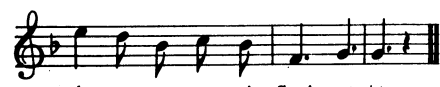
Gje me ein, o ha sjøl to, mi Gaas? Slet in-kji e tø-le, slet in-kje e maa, min Svein sø-tø.

Gje du kje me, so tæ e i-fraa de mi Gaas. Tæ du i-fraa me so heng' i e de, min Svein sø-tø.

Heng' i du me, so bren-ne e de, mi Gaas. Før du ska me bren-nø, før ska e i gjøn-no Smaa-

sko-gen ren-nø, min Svein sø-tø.

559 KRAAKØ-LEIKEN

Sjaa, sjaa ko e fekk, e fekk ei Syl-var-hu-vø, sjaa, sjaa ko e fekk, e fekk ei Syl-var-hu-vø, før
no-kon ska min Saan faa, før ska e baa-de stin-gø aa slaa. Me trø no o - va - paa, men
mi Døt-te
Jo - re æ un-de. In-gin Fug-gel fly-gø so høgt so Kraa-ka ho syn-gø. Kraa -kø-Lei - ken
gaar so lett, han gaar so fa-ger i Lun-do. Kjæ-re min Saan du løis paa Bel-te dit o
mi Døt-te
gje me no-ko i Pun - gen.

560 SPRINGDANS

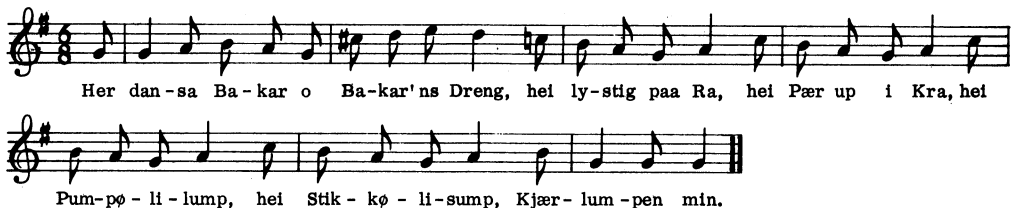
Ha, ha, fi-fa. Ko e nar-ra den bon-din. Kjøp-te tå me ei pøt-to ny o ho va sprøk-ki i en-do.

561

Her dan-sa A-do o her dan-sa E-do, Ik-ke-ko, Bib-bø-ro, Bib-bø-ro o Ran-so, Ka-lø-mank o
Dan-so, Run-ken min o Raads-mand o et-te kjæm' n Glas-mand. So dan-sa Ti-min o so dan-sa
Tu-tin, Tu-ti-bak, Ba-ki-spæl, Stub-bi-rub, Kjæ-ring-stub, Ar - mo før En - da.

562

Her dan-sa Ba-kar o Ba-kar'ns Dreng, hei ly-stig paa Ra, hei Pær up i Kra, hei
Pum-pø - li - lump, hei Stik - kø - li-sump, Kjær - lum - pen min.

563

Gjenta so vildø gjiftø se

E vil in-g'in Spe-le-mann ha, taa e kan in-kji dan-sø, men e vil me ein Skræd-dar ha, so

søy-ma fi-ne Kran-sa. Hei hop-sja fa-le-li-la, hei hop-sja fa-le-li-la-la-la, hei

hop-sja fa-le-li-la, hei hop-sja fa-le-li-la.

564

FRIARN HENNØ OLIA

Dæ staar ein Fri-ar ut-i Ga-re, Mor lil-la, hau, hau. Dæ staar ein Fri-ar ut-i Ga-re,

PRÆST'N O HØMANN

Kor ska Præ-sten si-ta helst, sag-de Hø-mann, kor ska Præ-sten si-ta helst,

Mor lil-la, hau, hau, ko man-ge Pæin-ga ha-ver han du mi Dot-ter O-li-a, hau, hau.

sag-de Hø-mann, paa ein Stol burt-i Ro'n, sag-de Præ-stens Hu-stru, Hu-stru.

565

MUNKØN

Dan-sø min Munk, dan-sø min Munk, dan-sø min ny-dø-le Her-re; e ska gjø-va de ai Høns;

Mun-køn sva-ra gan-skø spønskt e dan-sa in-kji so gjed-nø.

566a

Vil du, vil du, vil du, vil du, vil du mæ me ut i Mar-ken gaa, ja men, ja men,
ja men, ja men, ja men der ska tre-dæ-ve Stik-ko staa.

566b

Vil du, vil du, vil du, vil du, vil du mæ me ut på mar-ka gå? Ja men, ja men,
ja men, ja men, ja men der skal tre-de-ve stre-ker stå.

567

Springartakt

Stei-kje ha-ra o gjø-e svin, ta'n i ar-men o sløng'n inn, kvåst'n dan-sa so lett på
fo-te, ta ein tre-sko o sett i mot' o.

568

BONDIN O RØVØN

V.1. Bi, bi, sa Bon-din, nei, nei, sa Rø-vøn, rei-se du paa Tin-ge, so flaar dei taa de Skjin-ne, te
For up-un-de Hu-va si. V.2. Men e ska gje-va de Gaa-sø-feitt so my-kjy du ør-ka o e-ta,
ess' e kan faa Hu-e di te For up-un-de Hu-va mi. V.3. Hu-e e ha Rø o mis-sø, men
Ma-ten faar ve-ra før vis-sø, e trur nok du faar Hu-e mi te For up-un-de Hu-va di.
V.4. Up sprang Rø-vøns Sy-ste, ho vil-dø mæ Rø-vøn kvi-strø, staar no Fa'n sjøl i dit Sinn, vil
du no gje burt Hu-e di te For up-un-de Hu-va si.

Aukeviser

Sank-te Mor-tein ga me den fy-ste Kvel-den ut-i Jo-len: ein li-ten Fjøl-rø-fug-gel so væl kun-na flyø-gø.

13
Sank-te Mor-tein ga me den tret-tan-dø Kvel-den ut-i Jo-len: tret-ta Tyn-no Malt dro-go mi-ne Dren-gi alt,

12
Tølv Tyn-no Byg dro-go mi-ne Dren-gi tryg, el-le-vø Tyn-no Rug dro-go mi-ne Dren-gi driug,

10
ti - ø Dren-gi dro-go dei paa Stren-gi, ni - e Skje-pa lang dro-go dei paa Strand,

8
aat-te Gan-ga-ra graa mæ rau-e Gull-sa-la paa, sjau Bor-fat ful - le mæ Mat,

6
seks Uk-sa, fem Kjø-ra, fi - re fei-te Svin, try Faar, tvær Gjæ - sa o so ein

li - ten Fjøl-rø - fug - gel so væl kun-na flyø - gø.

* dernæst: arø, trea, fjørø, femtø, settø, sjauandø, ottandø, niendø, tiendø, elleftø, toltø, tretandø og Fortsættelsen sker fra det tilsvarende Tal.

570a

Fy-ste da-gen i jol' n då ga han Ei-nar meg: ein li-tin fjøl-rin fug-gel so væl kun-na fljø - ge.

13
Tret-tan-de da-gen i jol' n då ga han Ei-nar meg: ei jom-fru me gull-kru-ne på,

12
tolv tyn-no malt, el-le-ve tyn-no rug, ti-e tyn-no bygg, ni-e skip o dren-gi bå-de me reip o stren-gi,

8
åt-te gan-ga-re grå me gull-sa-la på, sjau bord o føt, seks uk-sa, fem kyr, fi-re fei-te svin,

3
tre får, gås-san tvo, ein li - tin fjøl - rin fug-gel so væl kun-na fljø - ga.

Fy-ste kveld'n i jol' n då ga han Ei-nar meg ein li-ten fjø-rin fug-gel som væl kun-na flju-ge.

A-re kveld'n i jol' n då ga han Ei-nar meg gå-san tvo, ein li-ten fjø-rin fug-gel som væl kun-na flju-ge.

Tre-a kveld'n ... tre får, gå-san tvo, ein li-ten ... Fjor-de kveld'n... fi-re fei-te svin ...

Fem-te kveld'n ... fem kyr ... Sjet-te kveld'n ... seks uk-sa ... Sju'nde kveld'n ... sjau bord o føt ...

Åt-tan-de kveld'n ... åt-te gan-gar grå med gull-sa-la på ... Ni-an-de kveld'n ... ni-e skip o

dren-ge bå-de med reip o stren-ge ... Ti-an-de kveld'n ... ti-e tyn-no bygg ... Elv-te kveld'n...

el-ve tyn-no rug ... Tølv-te kveld'n i jol' n då ga han Ei-nar meg tølv tyn-no malt, el-ve

tyn-no rug, ti-e tyn-no bygg, ni-e skip o dren-ge bå-de med reip o stren-ge, åt-te gan-gar

grå med gull-sa-la på, sjau bord o føt, seks uk-sa, fem kyr, fi-re fei-te svin, tri får,

gå-san tvo, ein li-ten fjø-rin fug-gel som væl kun-na flju-ge.

571

Sank-te Mar-tein ga me den fy-ste kvel-den ut-i jo-li, li-ten fjø-re-fugl som vel kun-ne fly-ga.

tve-re gjæ-so, tre får, tve-re gjæ-so, fi-re fei-te svin, tre får, tve-re gjæ-so, fem ky-ra,

seks uk-sa, sjau bor-fat, åt-te gan-ga-ra grå med dei rau-e gull-sa-la. på, ni-e dren-gi små

dro-go dei på stren-gi, ti-e skjep-po vand dro-go dei te land, el-ve tyn-no malt dro-go mi-ne

dren-gi alt, tolv tyn-no rug dro-go mi-ne dren-gi ut, tret-ta tyn-no bygg dro-go mi-ne dren-gi trygt.

E ten-tø hjaa ein ri-kø Mann, so ri-kast kun-na ve-ra. Tvær Hø- no had-dø han, den ei- nø ga'n
 me, vil du ve-ta, ko Hø-na mi ho ei-te: o Hø-na ei-te Bøl-le- ru paa Ty-sko.
 8. Vers: E ten-tø hjaa ein ri-kø Mann, so ri-kast kun-na ve-ra. Tvo Uk-sa had-dø han; den ei- nø ga'n
 me; vil du ve-ta, ko Uk-sen min han ei-te: Uk-sen ei-te Bau-li-graa, Kjy-re ei-te
 Kryp-le-hynt, Buk-ken ei-te Bret-te-spæl, Gjei-te ei-te Røm-jar-berg, Sau-en ei-te
 Trip-trap, Gaa-se ei-te Lang-hæls, Ha-nin ei-te Nat-te-gal o Hø-na ei-te
 Bøl-le- ru paa Ty-sko.

* tvo Hana, tvær Gjæsa, tvo Saue, tvær
 Gjeita, tvo Bukka, tvær Kjyra, tvo Uk-sa.

573 TELABONDEN

E ten-tø me hjaa ein Te-la-bon-de-mann, o han ga me ein Gar, o Gjen-ta paa
 Da-le gjekk o ta-la ve me o sa me, ko Ga-ren skul-dø ei-te: Ga-ren ska ei-te
 ve-na-ste Kød-land. E ten-tø me hjaa ein Te-la-bon-de-mann, o han ga me ein
 Hund; o Gjen-ta paa Da-le gjekk o ta-la ve me o sa me ko Hund'n skul-dø ei-te:
 Hund'n ska ei-te Vuf-vuf o Jei-te ska ei-te Sprik-hød'n o Sau-en ska ei-te Mæ-bæ, o
 Kjy-re ska ei-te Klau-ros o Gam-pen ska ei-te Brei-fot o Baa-ten ska ei-te
 Rek-ki-land o Ga-ren ska ei-te ve-na-ste Kød-land.

574

So kom de te me ein dil-le - bø-rin mann som ga me ein gard. O gjen-ta på Da-le vil-le
 snak-ke ve me o spur-de me ko gar-den skul-le hei-te. O gar-den hei-te ve-na-ste Gyl-len-gull.
 Gu-ten hei-te Lig-gje-hjå, o gar-den hei-te ve-na-ste Gyl-len-gull.

Hest - rie på ..., Kyr - Gauligard ..., Geit - Kryplehynt ..., Bukk - Brettespel ...,
 Sau - Trippetrast ..., Grisen - Knirk-knark ...

575

BÅDNSULL

Og mann'n han gjekk åt å-ker-hød' n, der såd-de han ut sitt go' e kød' n og
 bad det med fre-den skull' vek - se.

576

SKYT-TARN o DYRE

Den Mus ho kjæ - mø lau-pan-dis fraa Søn-den-hei; ho vil-dø dæ Kød-nø bi-tø, ti ho va rei!
 Den Mus o dæ Kød'n dæ Kød'n i Hus, dei vil-dø den Dus-køn du-sø, ner Bon-din faar Kød-nø i Hu-sø.
 Vers 7
 O Skyt - tarn kjæ-mø lau-pan-dis fraa Søn-den-hei. Han vil-dø den Bjød' n skjø-tø, ti han va rei!
 V. 7 V. 6 V. 5 V. 4
 Den Skyt-tarn den Bjød' n, den Bjød' n den Graa-bein, den Graa-bein, den Hund, den
 V. 3 V. 2 V. 1
 Hund o den Røv, den Røv o den Katt, den Katt o den Mus, den Mus o dæ Kød' n, dæ
 Kød' n i Hus, dei vil-dø den Dus - køn du - sø, ner Bon-din faar Kød-nø i Hu-sø.

Ved det andet og følgende Vers ombyttes Ordene "den Mus" med: "den Katt, den Røv, den Hund, den Graabein, den Bjød'n, den Skyttar" og efter Versenes første Deel fortsættes fra det angivne tilsvarende Tal i anden Deel og ud til Enden.

Kjærlighetsviser

a

Dæ æ den stør - ste Daar - le - heit i Ver - den væ - ra maa
at gi - va bort sin Kjer - le - heit te den man ei kan faae.

b

Det er den stør - ste dår - leg - heit i ver - den ve - ra må
at gi - va bort sin kjær - leg - heit te den man ei kan få.

c

Det er den stør - ste dår - lig - hed i ver - den ve - ra må
at gi - va bort sin kjær - lig - hed til den man ei kan få.

d

Det er den stør - ste dår - leg - heit i ver - den ve - ra må
at gi va bort sin kjær - leg - heit til den man ei kan få.

e

Det er den stør - ste dår - lig - hed i ver - den ve - ra må
o gi no bort sin kjær - lig - hed til den man ei kan få. *ten.*

a

Hvad tæn - te du saa man - gen Gang, du ven - le me mod - tok? du

b

Hvad tæn - te du man - gen gang du ven - leg mig mod - tog? du

c

Hvad tæn - te du så man - gen gang du ven - lig mig mod - tog? du

d

Hvad tenk - te du så man - gen gang du ven - leg mig mot - tok? du

e

Hvad men - te du så mang ei gang du ven - lig mig mod - tog? du. *ten.*

600¹¹

a
tenk-te gje - ra me stor Skam o høl - dø de før go.

b
tenk - te gje - ra me stor skam og hal - de de før god.

c
tænk - te gjø - re mig stor skam og hol - de dig for god.

d
men-te mig at gjø - re skam og hol - de dig for god.

e
men - te gje - ra meg den skam å hol - de dig for god.

601

Eg fekk ei gjen - te sjå i - dag, ho var vel ven å sjå, Eg tenk - te: kund' eg
på vok - ster, sleng og led og lag, so var ho fram - i - frå.

få ei slik, då blei eg lyk - ke - leg; du kan vel al - dri bru - ke svik? Det lyf - ter seg i meg.

602

Sørg in - kje du, min Pi - ge! Slaa Sor - gen af dit Sind! Som Ro - sen er du
Thi du skal Glæ - den fin - de Den Gang naar du blir min.

rød, For dig saa vil jeg dø, Mit un - ge Liv jeg vaa - ge vil for dig, min Ven saa sød.

603

Med Læng - sel og Smer - te min sø - de - ste Ven! hvor skal jeg faa ta - le med dig, hvor

skal jeg faa sku - e dig en - gang i - gjen, naar du nu bort - rei - ser fra mig. Med Læng - sel jeg æ - der mit

Brød, med Læng - sel ja ind - til min Død; naar du i - gjen - kom - mer saa er jeg bort - dø.

604

O ten-kje du Tør-kjell at no-kon vil ha de, ein sle-ke us-ling o sløn-gje som du, mæ
 lang-kro-ka leg-gji so står i ein bø-ge, mæ køl-svar-te au-go o mø-sa-brunt hår.
 Kjæ-re min Tør-kjell ko sva-ra du me? Du mei-na vel in-kji du'æ no-kon for god.

605

Sø-de-ste Pi-ge hør hvad jeg vil si-ge skjønt jeg i Sor-gen maa fra dig bort-gaa;
 fei-le-løs In-gen i Ver-den du fin-der der-om du al-drig ind-bil-de dig maa.
 Det kan saa væ-re du ik-ke vil ag-te, hvad som jeg nu her vil frem-fø-re for dig;
 du kan med Ti-den det nøj-e-re be-trag-te, ha-ver jeg løi-et saa sig det til mig.

606

Jeg sjun-ger med et sor-rig-fuldt Hjer-te, med Kval og en yn-ke-lig Sang, det gjør mig saa
 ondt i mit Hjer-te at jeg skal rei-se e-ne Vei-en saa lang. Det gjør mig stor An-gest og Kvi-de alt
 ud-i mit un-ge Liv at jeg skal rei-se fra dig min sø-de Pi-ge, Gud ved naar jeg kom-mer til dig.

607

Jeg så et Lys i Ø - ster - land, det ly - ser som en Stjer - ne; det ly - ser som den
 lil - le Ven, som é har ei - ska gjer - ne. Jeg tror den Ven han le - ver end; han
 ten - der op sit Lys i - gjen i - mel - lem to sø - da Ve - ner.

608

Akk! ve! u - lyk - ke - li - ge, er det mig kom - met på, at ei - ske så så - re, ja
 den jeg ei kan få. Skjønt hun vet ei der - av, og om hun vid - ste det, var det til min for - træd.

609

Andante con moto

a Je seer Dei ut for Glug - gen, Kjær sø - te Ven - nen min! Je kjæn - der dei paa Skug - gen, Du
 b Står du i glug - gé, sø - tin min, vel - gløym - de burt i kvel - do kub - ben
 sig - ne din skug - gé, kom ik - kjé inn, e

Allegro

a slep - per in - te inn! I Kveld jeg løm - te naa Kub - ben aa væl - te, Je
 b upp - att rei - se, kub - ben upp - att rei - se.

a me - ner du er baa - e vil aa gæl - len, Som in - te kan høi - re at Styg - gen er hi - me, Kjær sø - te
 a Ven - nen min! Su - ril, - su - ril, su - ril su - ril lei.

c Gakk du åv åt fjø - se, ver sø - tin min, ver fin - ne du øi i trø - ge, o der slep - pe du inn, der slep - pe du inn.
 der

610

O kjæ-re du Ma-ri-a du luk-ker mig ind, o lad mig ei u-den-for staa, jeg
 hø-rer den skræk-ke-li-ge nord-ves-ten-vind som kjø-ler mig fra top ind-til tå. Den
 skab-ning i mig han ud-vi-ser sig, jeg hø-rer nat-ug-lens skræk-som-me skrig, o
 lad mig ind-la-des til dig.

611

Andantino

Li-ten va' gu-ten, lan-ge va ve-gen, si-te paa fjo-ren aa ro-pa: Kos
 ber det te, kos ber det te, han kjem in-kje no, det e no saa skod-de-myrt han
 ser in-kje ro, aa ve-gen va brat, han valt aa han dat, han kom in-kje fram før
 so-li ho sprat bort-i li-o.

612a

Andante

Ro Fjo-ren, spring Kro-ken, smætt un-de den Bu-ska, lat in-gin de sjaa, i Jæl-te-bu-
 knat-ten, der jæ-te e Fe, der fin-nø du me. Ko tru dæ no bær te han kjem in-kji no!
 der æ no so skød-da, han ser in-kji ro! kjem han in-kji Kvell, so kjem han vel løl!
 er Men
 kjem han in-kji Nat, so kjem han al-dør at.

612b

Ro fjor-den, spring svin-gen, kryp un-der den bu-ska, lat in-gen dé sjå. I

Gel-te-myrs-mør-ken der gjæ-te é fé, o der har é hei-men min, der

tref-fe du mé. Men kjem' n kje i kveld, so kjem' n vel lell, o kjem' n kje i

natt, so kjem' n al-der att.

613a

Allegro

piu lento

E stu-ta ein stut, e ven-ta ein gut, han kje-me nord-a-te, Å

mæ gu-le skinn-brok o knapp-a ve kne, o da-lars-lu-e på hu-vu-e..

kjem han kje i dag, so kjem han vel i natt, å kjem han kje i natt, so kjem han al-der

att. Ko gjer han, ko gjer han, han kjem in-kje no! De æ no so skød-de, han ser in-kje ro.

Å bak-kin va bratt, so han stuf-te å datt, han kom in-kje fram før so-lé ho spratt.

613b

E stu-ta ein stut, e ven-ta ein gut i-frå Hal-ling-dal, i-frå Hal-ling-dal.

Kjem' n ikkj' i kveld, so kjem' n vel lell, o kjem' n ikkj' i natt, so kjem' n al-der att.

D'e vel skød-de-myrkt so'n in-kje ser ro, e sy-nest e ser'n, ja kor e går, ja

kor e står, me gul-krul-la hår, me den gu-le skinn-bro-ken o knapp-pe ve knød-ne.

614

E stu-ta ein Stut, e ven-ta me ein Gut ko-ma no-ran-te, e kok-tø Prim, han
høg-dø Ve o laag hjaa me paa Haust-stø-le.

615

Han O-la min kom no-ra-te mæ gu-le Skjinn-bro-ken o Knap-pa ve Kne, han laag hjaa me o
piu allegro
gjæt-tø Fe. E kok-tø 'n Graut, i Flø-tø 'n flaut, e vip-pa mit Haar o la dæ i
Ring, e rei-stø so heim-at te Kjæ-re-sten min.

616

E ser de', e ser de'. E kan kje ko-ma te de. Hatt' e me å-re o båt-en va go,
fi-re te sty-re o tret-ta te ro o fem par lød-ne sko, so skul-de e ko-ma te de.

617

Vivace
E rei-ste tø min Ven for o ta-la mæ den, hu lo-va me si Æ-ra o si Tro, Tro; men tre
Da-ga der-ef-ter, so skreiv hu me eit Brev, at hu ein-sam vil-le le-va ut-i Ro; Ro.

618

E min-des væl den Gøng daa me sat i vor Eng, gav du me eit Lamb te ein Kjær-le-heits-tekn.
Tak det-ta sag-de han, du langt bæ-rø bur-dø ha. Hun tænk-tø sva-ra nei, men tok
feilt aa sva-ra ja; o haa haa haa ha, hu tænk-tø sva-ra nei, men tok feilt aa sva-ra ja.

619 Andante

Hvor skal man Tro - skab fin - de den er vist rar at faa, den
 er ei faa blandt Ven-ner, som man kan li - de paa, thi den som man for
 bedst og troer, der of - te stør - ste Falsk-hed boer, saa snar - lig kan be -
 dra - ge i Gjer-ning og i Ord.

620

Ve - sle Gu - ten up - pl Bak - ken, kvi - te Ve - sten, Snor i Hat - ten han fri - er te
 me; lat 'n ko - ma, lat 'n fri - e tru du me han ska faa bi - e eit Aar el - ler
 to; inn - tel Ru - gen bli - ver mo - gen, han væk - ser som Sko - gen, saa gjif - ter e me.

621

O yn - dig - ste Duk - ke og del - lig - ste Mø, jeg har dig blandt al - le ud - valt..Se
 Blom - sten i En - gen, hvor del - lig den er! Saa del - lig er al din Ge - stalt. Hver
 Gang jeg dig for Øi - ne - ne - ser, mit Hjer - te af Glæ - de sig ler. Al - der
 fin - der jeg din Li - ge blandt Pi - ger - ne her.
 (Begynnelsen også slik)

a
O sø-de-ste Ven-nen du er-in-dre dig selv det Løf-te du del-te til

b
O sø-de-ste Ven, du er-in-drer det vel, det løf-te du del-te til

a
mig, du sag-de at du al-drig i Ver-den hav-de set den du el-skasaa

b
mig, du sag-de du in-gen i ver-den hav-de set, du har el-

a
kjær-lig som mig; men nu kan jeg se, at det nær-mer sig saa

b
sket saa tro-lig som mig, men nu fin-der jeg din falsk-hed den nær-mer sig saa haardt,

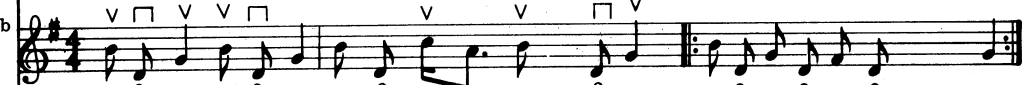
a
høit at du Byr-den vil sæt-te paa mig; men vog-te dig vel det kan

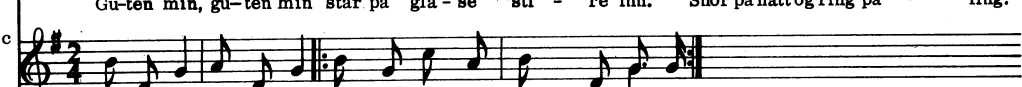
b
at du byr-den vil sæt-te paa mig, men vog-te dig vel, det kan

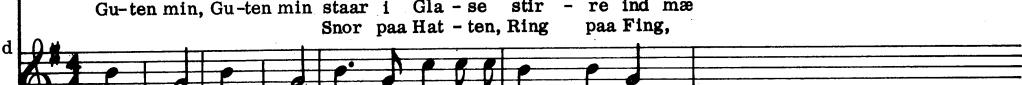
a
bli-ve dig leit, at du vil gjø-re Nar ud-af mig.

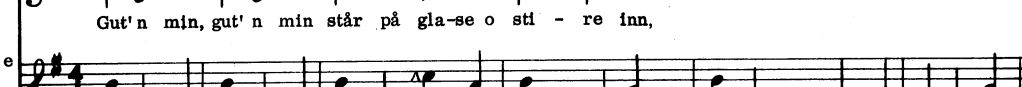
b
bli-ve dig leidt, at du gjor-de nar ut-af mig.

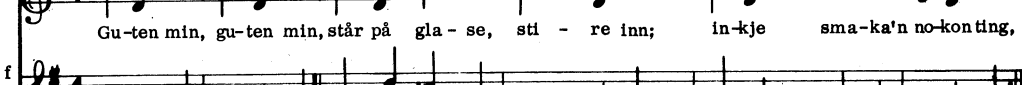
a Guten min læt up Døre slep'n ind (ikke mer tekst)

b Gu-ten min, gu-ten min står på gla-se sti-re inn. Snor på hatt og ring på fing.

c Gu-ten min, Gu-ten min staar i Gla-se stir-re ind mæ
Snor paa Hat-ten, Ring paa Fing,

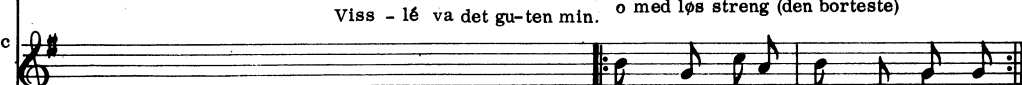
d Gut'n min, gut'n min står på gla-se o sti-re inn,

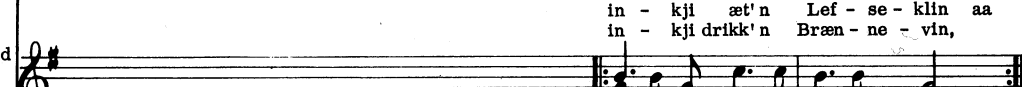
e Gu-ten min, gu-ten min, står på gla-se, sti-re inn; in-kje sma-ka'n no-konting,

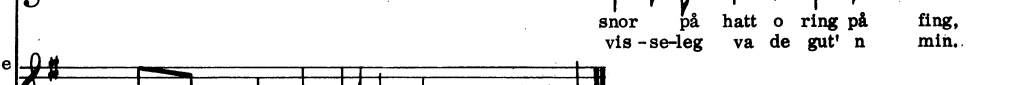
f Gu-ten min, gu-ten min, står på gla-se, sti-re inn, in-kje sma-ka'n bren-ne-vin,
in-kje et' n lef-se kling, sno-ra hatt o ring på fing,

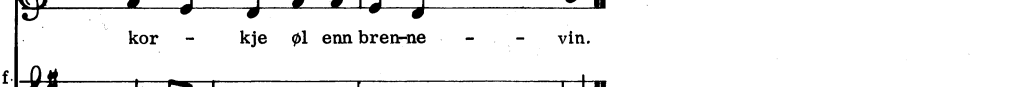
a

b Plektrets (sprettens) bevegelse mot brystet
" " " fra
fingrene alene greier tonene med ett anslag
av spretten
Viss-lé va det gu-ten min. o med løs streng (den borteste)

c in-kji sæt'n Lef-se-klin aa
in-kji drikk'n Bræn-ne-vin,

d snor på hatt o ring på fing,
vis-se-leg va de gut'n min.

e kor - kje øl enn bren-ne - - vin.

f vis-se-leg var det gu-ten min.

623¹¹

a

d

vis-se-lig æ de Gu-ten min.

624a

Ad-jø min for-lo-re-de Blom-me mit Hjer-te er ly-stig og glad, naar al-le skuld gaa der og
jeg vil al-drig mer til dig kom-me jeg ly-ster dig al-drig at ta;

vra-ge, og al-le skuld gaa der og sma-ge, det e-ne jeg kom-mer i-hu, hvad be-
høv-de vel jeg til at va-ke paa saa-dan en Da-me som du.
vaa-ge

624b

O no vil e kve-a ei vi-se at pur-ka e ful-le mæ gri-se, halm.
o no vil e syn-gjeein sal-me at ky-re e ful-le mæ

624c

O gjen-te-skik kad' n vil e kve-a so vidt so e ha er-fa-re sjøl, d'e

in-kje my-kje e har å se-a, de kann godt få rom på ei bak-ste-fjøl.

624d

O laur-dags-kvel-den han æ no ko-min o va-ske-vat-net ha gjort sin plikt. og
So går dei gjed-na-ste ut i ko-vin og slet-tar rei-ki og no-ko slikt

brin-ge-rin-gad' n bli no sku-ra og sett so o'n-te-leg på sin plass. Men
koss dei bal-la o koss dei kru-ka so ser dei jamt på sitt sen-ge-plass.

an-

re.

g

Nyere viser

am

f,

f,

650

Kom, Ven-ner, kom at lyt - te til! Op - lad E - ders gun - stig Ø - re, an-
og hør hvad jeg for E - der vil med Sand - hed nu frem - fø - re

gaa-en-de alt om en Drøm, som tidt har gjort mi-ne Tan-ker øm, som I skal faa at hø - re.

651

Mit Liv er tungt og sor - gja - fuldt; min Skjæb - ne den er svår; og
jeg som blind og lam har gaat i man-ge Her-rens Aar.

652

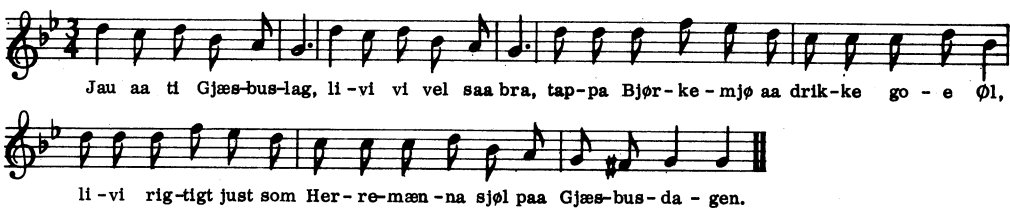
Ak fyl - de - ri og drikk år - sak - er bet - le - ri og tryk - le - skik, og kom - mer folk på kne, dem
selv til spot og spe, det kan man vist be - fin - de hos man - ge dran - ke - re.

653

Her er Mu - sik, Sang og Fjas, her er Fryd og Gam - men, Lad os ny - de Li - vets Spas,
mens vi er til - sam - men, lad os ny - de Li - vets Væld, lad os tøm - me Pøl og Pøl.
Tak for Skjæn - ken O - la, Tak for Skjæn - ken O - la.

654

Jau aa ti Gjæs - bus - lag, li - vi vi vel saa bra, tap - pa Bjør - ke - mjø aa drik - ke go - e Øl,
li - vi rig - tigt just som Her - re - mæn - na sjøl paa Gjæs - bus - da - gen.

655

Dei slan-ga og dra-ka dei van-dre om-kring. Dei ha-va e ver-de stor makt. Dei
Dei ha-va so my-kje å se-ja på me, men sei me ko vondt e ha gjort?

ha - va so my - kje for hand, at dei på me lju-ge visst kan, men de ska be-sva-rast ner

Gud hol-de dom.

656

De gam-le som kry-ber så tungt på sin stav, mens un-ge så ha-sti-gen i-le. De-
Der en-des vor jam-mer, der en-des vår nød, der en-des vår jam-mer og møy-e, og

snart i den mør-ke og gru-ful-de grav, sig snar-lig skal læg-ges til hvi-le.
hin-si-des gra-ven et skjøn-ne-re sted som e-vig kan fry-de vårt øi-e.

657

Gru-som-me skjeb-ne, hvad har jeg for-ø-vet? Hvi vil du sted-se for-føl-ge mig

så? Skal jeg da i-de-lig væ-re be-drø-vet? Skal jeg i li-vet mer gle-de ei

få? Jeg er af ver-den kjed, af al dens us-sel-hed, mis-mo-dig jeg van-ker, ve-

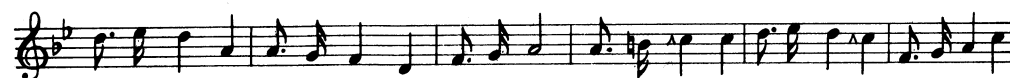

mo-di-ge tan-ker u-ro-er mit sind og for-styr-rer min fred.

658

Statt upp, statt upp, sjå at en-de, høyr sylv-stren-gjdn ko dei læt! Sjå ei hul-der

so du bren-ne, so tå lyst-na åt de græt! Man-ge veit e på de sni-kje; læt me bli di

gjen-te! in-gir so de bæ-re li-ka, ha du bo å ven-te.

659

Me ha gjort kå gje-rast skul-de, ys-ta øst o kjid-na smør. No står att o klyv-ja
 øy-kjo, se-ta lås før sæ-ters-dør. Kor-kje finst de mei-re fø-e her før hei-e
 hell før kri-ste. Gla e me, me slepp åt byg-den, mei-re gla e kly-re visst.

660

VALDRISK SÆTERVISE

661

A hå! vi lan-ger sten, a hå! a hå! nu går den sten, a hå! a hå! nu
 nu drar vi sten godt
 kom-mer den, a hå! a hå! nu går den godt a hå!
 sten

662

Bo-re-gut! Bo-re-gut! svart og fil-lut ser han ut. Tum-min i sla-ge o da-lar'n te
 da-ge, tum-min i sla-ge o da-lar'n te da-ge. Ki-la på! Ki-la på! Lat kje bø-ren
 stil-le stå. Tet-ta-re o har-da-re so får me tum-min sna-ra-re. Ki-la på! Ki-la på!

Langleikslåtter

700 ST. TAAMAS KLUKKE-LAATTEN

701 LANGEBERGSLAATTEN

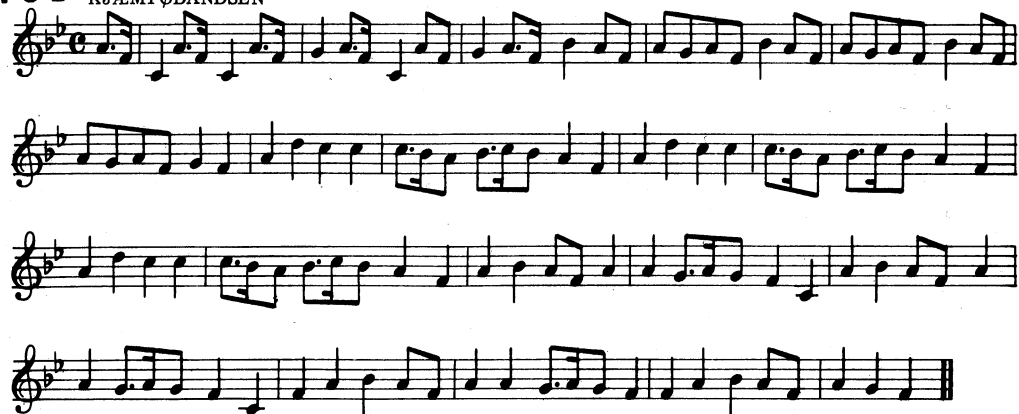
702 HOUGADANDSEN

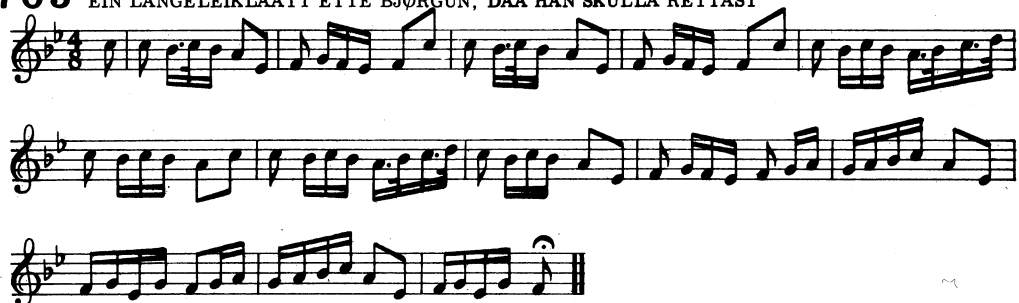
703 LAATTEN, SO DEN VONNE TRALLA I TAARNE

704 KJÆMPØDANDSEN

705 EIN LANGELEIKLAATT ETTE BJØRGUN, DAA HAN SKULLA RETTAST

706 EIN LANGELEIKLAATT, SO DEN VONDE TRALLA TE GUTEN SOM DRAP GJENTA SI

707 LANGEBERGS-LAATTEN

708 ST. THAAMAS KLUKKE-LAATTEN

709 HESTEBYTTARN. HALLING

710 TRETTARN. HALLING

711 SLØNGIVIPPA. SPRINGDANDS FOR 3 JENTER

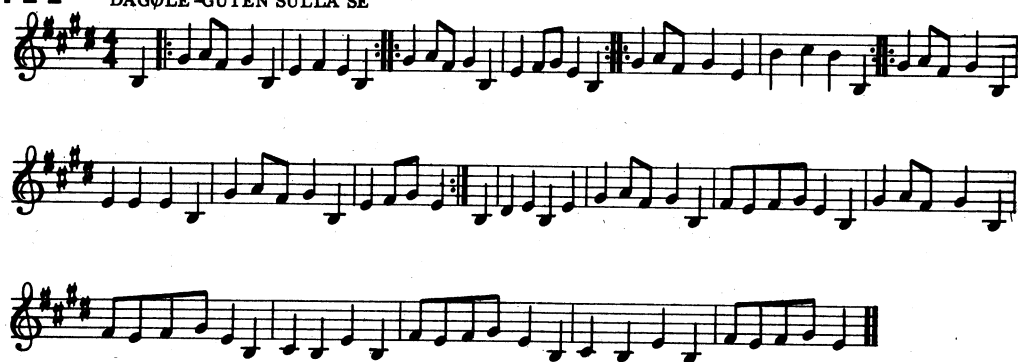
712 TREKRØSDANDS, SPRINGDANDS FOR 3 JENTER

713 HULDRE-LAATT

714 DAGØLE-GUTEN SULLA SE

715

HARPØLAATT

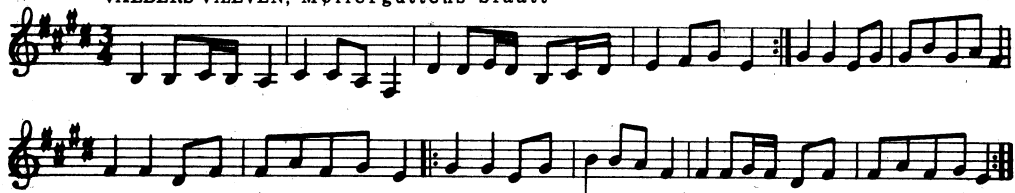
716

HØVDAN, en Halling

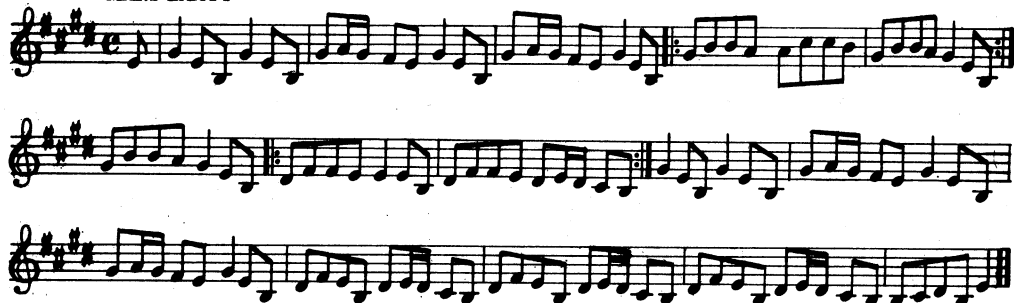
717

VALDERS VÆLVEN, Møllerguttens Slaatt

718

MARS LAATT

719

HALLING MED TVITAG

720

AA KJØRE KØL OG TIMBER

721

Aa kjø-re Køl og Tim-ber, e sme-a Sme-aa Sin-der, kaa kjø-re du, e kjø-re Køl og Tim-ber.

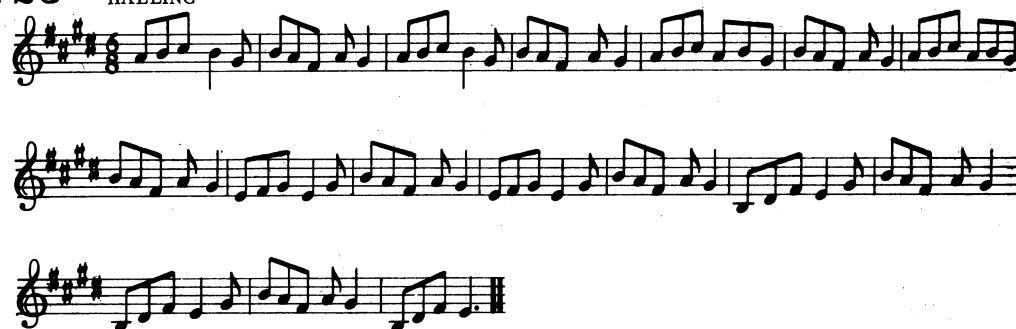
722

BRÆKKE-LAATTEN

723

HALLING

724 HALLING

725 HALLING

726 SPRINGDANDS

727 HULDERLAATT

728 PAALSÆT-LAATTEN

✓ 729 a THOMAS KLUKKELAATTEN

729 b THOMAS KLUKKELAATTEN

730 HALLING

✓ 731 SPRINGLAATT

732 KNUD NORDIANDS VALS

733 HALLING

734 HALLING

735 HØVDAN. Halling

736 SPRINGLAATT

737 HALLING

738 BONDELAATT til at hoppe efter paa een Fod

739 BONDELAATT

740 LIVØRSLAATTEN

741 HALLING

742 SAGA-LÅTTEN

743 BONDE-LÅTT

744 "JØRN RENGJ'A"

745 HULDRELÅTT

746 "TEIGE-OLA"

747 HALLING

748

Din lan-ge fant ko rø-tindu æ, ko lang og leid og rø-tindu æ, din lan-ge fant ko rø-tindu æ.

73

749 KARI RUD-LAATEN

750 Nu faar du være leug og sprek, for nu er det sidste laaten eg læt

73

74

74

74

74

K. MUS. AKAD. S
BIBLIOTEK

14. JUL. 1975

STOCKHOLM